

Arrest

nr. 79 166 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filippijnse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 december 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. RASSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster is volgens haar verklaringen op 29 juni 2011 België binnengekomen. Zij was in het bezit van een visum D B14, afgeleverd te Den Haag op 23 juni 2011 en geldig tot 21 september 2011, en van een arbeidskaart B geldig tot 25 juni 2012.

1.2. Op 15 december 2011 heeft de Vlaamse overheid beslist de afgeleverde arbeidsvergunning en arbeidskaart B in te trekken.

1.3. Op 19 december 2011 heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie een beslissing genomen houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

genomen op datum van 19.12.2011

Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde [F. N. A.] geboren te [...] op [...], onderdaan van Filippijnen, verblijvende te [...]

gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden (tijdelijk verblijf) beperkt tot de duur van de arbeidskaart 8 met een maximum van één jaar op basis van artikel 9 en 13 van de wet van 15/12/1980 als au pair jongere voor rekening van [G. S.].

Overwegende dat betrokkene deze machtiging bekwam op basis van een geldige arbeidskaart 8 geldig tot 25/06/2012 (VGB309707) en beperkt tot dit gastgezin (werkgever).

Overwegende dat betrokkene in het bezit werd gesteld van een A-kaart voor de duur van de arbeidskaart 8+ 30 dagen, nl. tot 25/07/2012.

Overwegende dat het Vlaams subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie op 15.12.2011 heeft beslist om de arbeidsvergunning en de arbeidskaart 8 in te trekken.

Overwegende dat volgens art.13§3, tweede lid van de wet - de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven “indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden”

Wordt besloten om aan haar:

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovaakse Republiek, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen de dertig dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt: “Schending van de materiële motiveringsverplichting. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen. Verzoekster heeft op 13/01/2012 bij aangetekende zending hoger beroep ingesteld tegen de beslissing tot intrekking van haar arbeidsvergunning en arbeidskaart B (stuk 2). De beslissing van de Vlaamse Minister, bevoegd voor het Tewerkstellingsbeleid Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie dient alleszins afgewacht te worden. Immers, de verblijfsvergunning werd aan verzoekster toegekend voor de duur van de arbeidskaart B+ 30 dagen, nl. tot 25/07/2011. Het al dan niet rechtmatig verblijf van verzoekster in België is dan ook onlosmakelijk verbonden met de beroepsprocedure aangaande de intrekking van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart B.”

2.2. De gemachtigde heeft volgens verzoekster, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse overheid van 15 december 2011 houdende intrekking van de beroepskaart, niet op kennelijk onredelijke wijze beslist dat zij niet langer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden.

2.3. Artikel 13, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden”

2.4. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar betoog dat zij, die een machtiging tot tijdelijk verblijf heeft bekommen op basis van de arbeidskaart B als au pair, en voor de duur van de arbeidskaart B met een maximum van één jaar, nog zou voldoen aan de voorwaarden van verblijf nadat deze arbeidskaart werd ingetrokken.

2.5. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar betoog dat de gemachtigde het beroep dat zij tegen de beslissing tot intrekking van de arbeidskaart heeft ingediend, had moeten afwachten. Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat een beroep tegen de intrekking van de arbeidskaart schorsende werking heeft, noch dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding gehouden zou zijn deze beroepstermijn te laten verstrijken vooraleer een beslissing te kunnen nemen omtrent het al dan niet voldoen aan de voorwaarden gesteld aan het verblijfsrecht van verzoekers.

2.6. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot zijn oordeel is gekomen of zich gesteund heeft op een foutieve feitenvinding. In casu kan enkel worden vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bij het nemen van zijn beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, zoals die ook blijken uit het administratief dossier.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC